

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następujący:

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu, Krasińskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego, dnia czternastego Lutego, tysiąc ośmset dwunastego Roku.

S A D K A S S A C Y I N Y
X I Ę S T W A W A R S Z A W S K I E G O .

W sprawie kryminalnéy Wilhelma Babińskiego, ze wsi Kobyłina Cieszyn w Departamencie Łomżyńskim, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Franciszka Dornfelda, zanoszącego rekurs przeciw Wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Łomżyńskiego (teraz Kaliskiego) w dniu dziesiątym miesiąca Lutego tysiąc ośmset dziewiątego roku, na oskarżenie publiczne zapadłemu, przez który

tenże Wilhelm Babiński jako czynny spółnik śmiertelnych razów Andrzejowi Kapicy zadanych, stosownie do §. 71. w związku z §. 798. tyt. XX. Części II. prawa powszechnego zeszłego rządu, na trzyletnie więzienie w domu kary i poprawy, i na ponoszenie kosztów, oraz wynagrodzenie i utrzymywanie wdowy i dzieci zmarłego przy odesłaniu w tym ostatnim punkcie sprawy do processu cywilnego, co do oznaczenia ilości wynagrodzeń, skazanym został;

Maiąc

Mając sobie przez Obróncę rekursującego przedstawioném:

iż w inkwizycjach wyrok poprzedzających, to iedynie udowodnioném zostało, że obwiniony w początkowéy bitwie uderzył wprawdzie Andrzeia Kapicę, niczém atoli nie okazano, aby to uderzenie było skaleczeniem, a tém mniej raną śmiertelną;

że rekursujący równie iak i główny sprawca przestępstwa; nie miał i mieć nie mógł zamiaru popełnienia zabójstwa w przypadkowéy bitwie;

że chociaż tenże główny sprawca, który przez uderzenie odłamana wierzbą mógł się stać śmierci przyczyną, zeznał, iż tę wierzbę rekursujący mu podał, zeznanie to iednak dostatecznego dowodu stanowić nie może, iuż dla tego iż zeznający był spółobwinionym, iuż dla tego iż w chwili o którój zeznawał, był mocno piianym;

że zatém Sąd wyrokujący mylnie zastosował §. 798. łącznie z §. 71. tyt. XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego, a nie odwołując się do §. 629. tegoż prawa, wyraźnie do przypadku stosownego, toż prawo obraził; i na tém opierając swój rekurs obrońca skazanego, domaga się na mocy Art. 10. pod liczbą I. Organizacji Sądu Kassacyjnego, skassowania zaskarżonego wyroku, i odesłania sprawy w celu nowego rozsądzienia, innemu Sprawiedliwości kryminalnéy Sądowi;

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, powyższe powody rekursu za nieugruntowane uznającego;

S A D K A S S A C Y I N Y

zważywszy

nayprzód co do udowodnienia czynu, że Sąd wyrokujący miał przed sobą zeznanie Pawła Grabowskiego świadka ocznego, według którego przy pierwszéy bitwie rekursujący, nieboszczyka Andrzeia Kapicę na koniu siedzącego ręką uderzył i z konia ściągnął; niemniéy zeznanie Adama Maliszewskiego który nie tylko słyszał, iak rekursujący wołał na tegoż Andrzeia Kapicę z pogrozkami, ale nadto widział iak tegoż w głowę czyli w kark ręką uderzył, iak go z konia zrzucano i kanczulkami bito; równie zeznanie Marcina Kapicy, według którego rekursujący

Tom II.

już dawniemy się z pomstą przeciw zabitemu odgrażał; oraz przyznanie samegoż rekursującego; iako w pierwszemy bitwie nieboszczyka ręką po ramieniu uderzył, a naostatek zeznanie głównego sprawcy śmierci Dyonizego Kobylińskiego, iż rekursujący wyłamał i podał mu wierzbę którą Andrzej Kapica zabitym został;

zważywszy

§. 798. tyt. XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego w wyroku zaskarżonym cytowany, o *samem skaleczeniu* mówiący, i porównawszy z nim §§. 640. 806. i 74. tegoż prawa, według których Sąd wyrokujący w sprawie niniejszemy, mógł nawet większą karę wymierzyć;

zważywszy naostatek przywiedziony przez obrońcę rekursującego §. 629. tegoż prawa, w słowach:

„Bitwy pomiędzy ludźmi pospolitemi, w których nikt *znacznie uszkodzonym nie został*, mają być aresztem prostym lub z pracą połączonym najmniemy na ośm dni, naywięcemy zaś na cztery tygodnie, nawet w połowie o chlebie i wodzie karanemi;”

i uznawszy iak wielka zachodzi różnica między przypadkiem tym Artykułem przewidzianym, to iest bitwą w której nikt *znacznie uszkodzonym nie został*, a sprawą obecną, gdzie rany śmiertelne uszkodzonemu zadane były;

Rekurs skazanego Wilhelma Bibińskiego przeciw wyrokowi na początku wymienionemu rozsądzaąc:

tenże rekurs odrzuca — mocą niniejszego Wyroku.

(podpisano)

Sobolewski Zast. Prezesa

Wydrukować.

(L. S.) *L. Osinski* Pisarz S. K.

Felix LUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
(L. S.) *Antoni Joneman*
Sekretarz Jeneralny.